

Bijzondere vruchten

Ook nu weer enkele rassenbeschrijvingen in het kort, waaronder de Api étoilée, een appelras die reeds door de Romeinen beschreven werd.

De Api étoilée blijft vrij klein van formaat, van vorm is hij platrond-achtig waarbij de appel meestal erg vijfhoekig uitkomt. Soms zijn deze kanten minder sterk aanwezig.

Het vruchtvlees is vrij hard en vast, sappig en heeft een zuurachtige smaak met weinig aroma. De vruchten rijpen laat en kunnen lang aan de boom blijven zitten zonder dat deze vallen.

De boom groeit vrij sterk en steil, hij bloeit erg vroeg en bestuift zich zelf, vruchten dragen doet hij regelmatig.

De boom en vruchten zijn vrij gezond, alleen komt wel kanker aan de boom voor.

Hiernaast de Api Noir.

Een al zeer oud appelras die waarschijnlijk uit Frankrijk stamt.

De mooie vruchten blijven klein van formaat, zijn vrij sterk geribt en dan vooral om de kelkzijde. Op tijd dunnen zal de vruchtgrootte positief beïnvloeden. Het witte vruchtvlees heeft een roodachtige tint, is vrij vast en sappig, heeft een zoete smaak met een goed aroma, de appel smaakt erg fris.

De boom groeit vrij zwak, ook al door zijn grote en regelmatige vruchtdracht. Hij bloeit middentijds en is een zelfbestuiver. De vruchten kunnen lang aan de boom blijven hangen.

Boom en vrucht zijn vrij ziekte ongevoelig.

Hiernaast het Amerikaanse appelras, de Arkansas Black. De naam zegt het al, hij stamt uit de staat Arkansas.

De matig grote vruchten heeft crèmeachtig gekleurd vruchtvlees dat vrij stevig maar toch bros is, het heeft een frisse zoetzuurachtige smaak met een goed wijnzuurachtig aroma.

De vruchten rijpen in oktober, hij draagt vroeg en goed vruchten.

De boom groeit vrij sterk. Hij bloeit middentijds en heeft een goede bestuiver nodig die gelijktijdig bloeit.

De vruchten zijn voor alle doeleinden te gebruiken. Boom en vrucht is vrij ongevoelig voor ziekten.